

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/263/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214670
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712214670.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/234/2012-115 zo dňa 5. februára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 10C/234/2014-115 zo dňa 05.02. 2014, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalovanej proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že žalobou podanou na súde dňa 27.09.2012 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 1.948,37 Eur a sumy 389,67 Eur z titulu nemajetkovej ujmy ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere v žalobe uvedeného čísla navrhol písomným podaním, spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasledujúcich zák. NR SR č. 233/1995 Z. z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom, miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalej tvrdil, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 77 dní a na dôkaz tejto skutočnosti žiadal, aby sa okresný súd oboznámil s príslušným spisom exekučného súdu. Týmto postupom sa podľa názoru žalobcu Okresný súd Martin ako exekučný súd dopustil nesprávneho úradného postupu, čo bolo dôsledkom vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, ktorú si nárokoval v návrhu. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak žalovaná do momentu podania žaloby na súd na žiadosť pozitívne nereagovala. V priebehu ďalšieho konania však žalobca na základe opakovaných výziev súdu do spisu nepripojil kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie jeho nároku. Kópiu žiadosti nepredložila na výzvu súdu ani žalovaná, čo odôvodnila množstvom podaných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v danom období. Súd v odôvodnení ďalej uviedol,

že po nariadení pojednávania na deň 05.02.2014 žalobca zaslal súdu podanie, ktorým navrhol zrušiť nariadené pojednávanie a súčasne predložil návrh na doplnenie dokazovania, z ktorého vyplynulo, že žalobca zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody. S uvedeným návrhom sa súd nestotožnil a pojednávanie nariadené na 05.02.2014 vykonal v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorý bol rovnako ako žalovaná na pojednávanie riadne a včas predvolaný. V podaní ďalej uviedol, že mu ku dňu spracovania podania nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Martin, na ktorom trval. Súd konštatoval, že v danej veci mu nebránila z pohľadu zákonného sudcu žiadna prekážka. Zákonná sudkyňa prejednávajúca predmetnú vec sa vo veci necítila zaujatá, nakoľko v konkrétnej exekučnej veci, z ktorej mala žalobcovi vzniknúť škoda nekonala. Krajský súd svojimi uzneseniami po odvolaní žalobcu zrušil uznesenie okresného súdu, ktorým bola uložená povinnosť žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti zákonného sudcu s odôvodnením, že z odvolania žalobcu nevyplýva, že podal námietku zaujatosti a súčasne vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia o námietke zaujatosti, keďže vzhľadom na konštatovanie žalobcu v odvolaní proti uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku za vznesenie námietky žalobca výslovne uviedol, že nepodal námietku zaujatosti (č. I. 35). Vzhľadom na uvedené neboli dôvody pre zrušenie už nariadeného pojednávania a súd žalobu žalobcu na pojednávaní dňa 05.02.2014 prejednal, pričom sa v rámci dokazovania oboznámil s celým spisovým materiálom sp. zn. 18Er/2723/2011. Z vyššie uvedeného spisu súd zistil, že dňa 21.06.2011 bola spísaná oprávneným obchodnou spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v Exekútorskom úrade v G. zápisnica - návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej M. N. na vymoženie pohľadávky, priznanej rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26.04.2011 sp. zn. SR 05598/10, zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou a.s., IČO: 35 922 761, Karloveské rameno 8, Bratislava. Súdny exekútor až dňa 16.08.2011 podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a okresný súd dňa 23.08.2011 pod sp. zn. 18Rr 2723/2011 vydal uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie nebolo napadnuté odvolaním a nadobudlo právoplatnosť dňa 15.09.2011. V súvislosti s vyššie uvedeným, v danom konaní súdu nie je možné vidieť prietahy v konaní a škoda, ktorú uvádza žalobca nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu. V závere odôvodnenia súd v súvislosti s navrhovaným dôkazom žalobcu, predloženie znaleckého posudku z oboru právne vzťahy v cudzine, odvetvie európske právo, poznamenal, že právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradom vestníku Európskej únie sú v zmysle ust. § 121 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) skutočnosťami, ktoré netreba dokazovať, a ktoré musí súd poznať v zmysle zásady iura novit curia. Z uvedeného vyplýva, že dôkazný návrh žalobcu o predložení takéhoto znaleckého posudku súdu, by bol neúčelný a irelevantný vzhľadom na dokázaný skutkový stav veci.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko neboli splnené predpoklady vyžadované zákonom č. 514/2003 Z. z. pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže podľa toho, čo zo spisu vyplývalo, žalovanej v tomto štádiu konania proti žalobcovi preukázateľné trovy nevznikli.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/, v spojení § 221 ods. 1 písm. f/), b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/), c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/), d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/), e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/). K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Ďalej žalobca uviedol, že uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Za takýchto okolností a s vedomím, že - názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; - žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; - nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo. ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Podľa žalobcu konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Ďalej žalobca vytýkal súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Žalobca tiež namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu možnosti konať pred súdom.

V konkrétnostiach napr. žalobca uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zároveň považoval za potrebné uviesť, že na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen samotný moment kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi (pri rešpektovaní primeranej lehoty na doručovanie).

Vytýkal súdu, že rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámeným s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení.

Ďalej uviedol, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane alebo žiadnej z nich. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise, pretože za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

K odvolacej námietke, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti pričom uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie žalobcu, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. I. 35 spisu). Zákonná sudkyňa odvolaciemu súdu vec z dôvodu zaujatosti nepredložila, lebo sa necítila zaujatá, a to ani pre pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom (č. I. 39 spisu). V tejto súvislosti preto odvolací súd posúdil nedôvodnosť námietky žalobcu, že vo veci konal vylúčený sudca a uvádza, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelennej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Pomer k účastníkom alebo k ich zástupcom môže byť založený predovšetkým príbuzenským, či iným obdobným vzťahom, ktorému na roveň môže byť v konkrétnom prípade postavený vzťah priateľský alebo naopak nepriateľský. Teda predpokladom pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je jeho určitý kvalifikovaný pomer k účastníkom, alebo k ich zástupcom, ktorý by mohol vzbudiť pochybnosti o jeho nezaujatosti v konkrétnom prípade. V danom prípade tieto skutočnosti zistené neboli. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc 14/2010). Pre účely preskúmvanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikácia prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky, že súd sa podľa žalobcu nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, že súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol a k tvrdeniu, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, že nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a že za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, odvolací súd k týmto uvádza:

K odvolaciemu dôvodu, že neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 101 ods. 2 O. s. p. je potrebné uviesť, že prvostupňový súd nariadil pojednávanie na deň 05.02.2014. Právny zástupca žalobcu predvolanie prevzal dňa 02. 01. 2014 (č. I. 93 spisu). Tým, že sa na pojednávanie žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili, neobstojí jeho námietka, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 05. 02. 2014 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil tým, že sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol na pojednávanie včas predvolaný viac ako 5 dní

pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.). Tým si žalobca a jeho právny zástupca sami zmarii možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Pokiaľ žalobca dňa 31.01.2014 požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, odvolací súd uvádza, že okresný súd sa s touto námietkou dôsledne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Podľa žalobcu konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Táto námietka žalobcu je nepravdivá, nakoľko z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 05. 02. 2014, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej, nevyplýva žalobcom tvrdená skutočnosť. Okresný súd na označenom pojednávaní nerozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, lebo žalobca v prejednávanej veci takýto návrh ani nepodal.

Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalovaného, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je nedôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žaloba žalobcu bola zamietnutá preto, že skutok v dôsledku ktorého mala vzniknúť žalobcovi škoda a nemajetková ujma sa na Okresnom súde Martin nikdy nestal, nakoľko nebol preukázaný nesprávny úradný postup označeného súdu v súvislosti s konaním o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia.

Zo spisového materiálu vyplýva, že okresný súd, po tom, čo dňa 16.08.2011 prijal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vydal svoje rozhodnutie, ktorým túto žiadosť zamietol dňa 23.08.2011. Rozhodol tak v lehote kratšej ako 15 dní, preto nie je dôvod v takomto konaní súdu vidieť zbytočné prieťahy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by jej tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.